

parato frueret. Sicut enim ex duplici natura copactus est homo ita illi duo bona p ditor a principio pparavit. vnu tempale. alterz etnuuz vnu visibile. alterz invisibile. vnu carni. alterz spiritui. Et qm est qd est animale. deinde qd est spuale. tpale ac visibile bonu p dedit. Invisibile autz eternu. pmisit. et meritis que rendu pposuit. Ad illu autz custodia quod dederat. et ad illud pmerendu qd pmiserat. naturali ro in creatioe anime hois indire q poterat inter bonu et malu discernere preceptum addidit obediencie. p cui observantiaz datu non pderet. pmissum obtineret. vt p meritum veniret ad premium.

Roem naturalis et pceptu dedit deus ho ad seruandu bonu qd acceptat et pmerendu qd pmissum erat

Ista est distinctio. xx. huius secundi libri. In qua magister post qd egit de conseruatioe humane nature per nutrimenti sumptione. agit de conseruatioe eiusdem p naturale generatione. Et tria facit. Primo eni inquit an homines in statu innocentie ante peccatum genuissent. Secundo quales ples procreassent. Tertio qualiter ad statum melioze ptransissent. Primum vsqz ibi. Si vero queritur. Secundus vsqz ibi. Talis erat hominis institutio. Tertium vsqz ad finem distinctionis. Et tñ in generali. In spali sententia magistri stat in tribus ppositionibus. quarum prima est hec. Si primi parentes non peccassent generatioe officio sine puitu et libidine in paradiso expleto sine morte cu omnibus suis siml. vel successiue ad meliozem statum translari fuissent. Hanc magister insinuans querit. qualiter primi parentes filios pcreassent si non peccassent. Et ridens dicit quosdam opinatos fuisse q per concubitu non genuissent eo q concubitus sine corruptione non est. que corruptio ante peccatu esse non potuit in homine. Sz magister dicit q fm veritate concubitus ibi fuisset sibi rursus immaculatus. et nuptie honorabiles. et comitio sine concupiscentia. et vsum membrorum genitalium sine corruptione. imo membra genitalia fuissent homini ad vsum fm voluntate. sicut homo vtitur alijs membris. Postea magister mouet duas questiones. Prima est. quare non fuit generatio in paradiso facta. Et ridet q hoc fuit. vel quia nondum deus preceperat q generaret. vel quia statim post mulieris formationem peccatu et electio de paradiso fuit secuta. Secunda questio est. Quomodo parentes post generationem ad pfectam immortalitate et beatitudine transissent. Respondet q hoc est dubiu. Nam scriptura nihil de hoc ponit. sed tamen fieri potuisset vt pacta generatione statim parentes anteq filij fuissent ad beatitudinem translari. Et sic q parentes et filij simul ad beatitudinem completo numero electoz simul ad beatitudinem fuissent transumpti. Secunda ppositio est hec. Primi parentes si in statu pstitissent innocentie filios no solu i statu puulos. ac pfecto vsum membrorum de stitutos et alendos genuissent donec corpore et intellectu ad pfectu pcessissent. Hanc magister probans mouet determinat circa hoc duas questiones. Prima est. Quales filios genuissent in statu innocentie. scz an filios magnos fm corpus ac membrorum suoz vsus habentes sicut primi parentes creati fuerunt membrorum suoz compotes loquentes et opantes seniozu hominum opationes. Ad qd ridens dicit q oportebat nasci paruulos ppter maternoz viscerum artitudines. Sed quia beatus Aug. hanc questionem mouens et nihil determinas dicit aliter quos fuisse opinatos q

filij nascentes eque membrorum vsum et loquele vsum habuissent. sicut apparet in quibusdam animalibus q stant inmediate post natiuitate et matres sequuntur. Alijs aut placet q tunc sicut modo in statura corporis et loquela et in alijs hmoi p temporis momenta pcessissent. quia sicut ex conditione nature in illo statu sine culpa indigebant cibo. sic etia ex conditione nature in illo statu sine culpa de paruulis in magnos pcessissent. Secunda questio est. Et tu in alijs q concernunt animam. scz in sensu et intellectu pcessissent. fm concernente ipsum corpus. Et ridens dicit sustinere do ipsam primam opinionem supradicta. scz pcessissent fm corpus. potest etia sustinere secunda. scz pcessissent fm animam et in his que ad animam pertinent ad augmentu accepissent. aramen ignorantia sciete tunc in paruulis no fuisset penosa sicut modo i hominibus. sed tantu naturalis. eo q non fuisset respectu eoz q scire tenerent. qualis solui dicit pena. Tertia ppositio est hec. Talis conditio erat hominis institutio ante peccatu. q obseruando diuinum pceptum fuisset cu tota sua posteritate translari. vltimate ad melioze statum vbi melioze bono. scz eterno frueret hanc ppositionem magister sententia pterit ponens subdit roem quare homo de illo bono tpali ad eternum transferret. quia sicut ex duplici natura homo constabat. ita duplex bonu deus ei parauerat. Primum bonum fm apostolu est tpale et visibile. qd scz preparauit carni in paradiso. Aliud bonum est spirituale eternu et invisibile. scz beatitudo eterna. ad quod mediante obedientia et merito ferendus fuit. Et tantus in spciali.

De inuidia diaboli qua ad hominem temptandum accessit.

Quides igitur diabolus hoiem p obediencie humilitate posse ascendere. vnde ipse p supbia corruerat. iudicet ei. et qui p supbia diaboli fuerat. i deorsu lapsus. zelo inuidie factus est sathan. i aduersarius. Un mulierem ceptauit in qua minus qm in viro roem vigere nouit. Et eni malicia ad temptandu xrtute timida. humana naturam i ea pte vbi debilioz videbat aggressa est. Et si forte illic aliquatenus pualeret. postmodum fiduciali ad altera q robustioz fuit. pulsan da vel poti subuertenda accederet. Primum ergo solitaria feminam explorauit. vt in ea primum omnem sue temptationis vim experiretur.

Quare ad feminam prius venit

Quare in aliena forma venit.

Sz quia illi per violentiam nocere non poterat. ad fraudem conuertit. vt dolo hoiem suplaret. que xrtute supare neqret. Ne autz fraus illi nimis manifestaret i sua specie non venit. ne apre cognosceret et ita repelleret. Itz non nimis occultata foret fraus ei q cauere non posset. et homo

n 3